

לבקרים, אנשים

רוב הוא אורי ("הסרן") לוי, צעיר בן 37 שמאחוריו חיים סוערים ורבוניים ודמור תו שנויה במחלוקת. אורי, המכונה "הסרן" על שום דרגתו הצבאית, חזר לפני חודש לארץ אחרי ששהה שלושה חודשים בארץ צוית-הברית. כאשר חזר לביתו, הופתעו ידידיו למראה השינוי הקיצוני שחל בו. התנהגותו היתה מוזרה, ותגובותיו לא היו כמקודם. הוא חדל להיות חברותי ור חביב כפי שהכירו הכל. בשלב מסוים החלו דבריו להישמע חסרי-היגיון. מש החל מגלה סימני תוקפנות ואלימות כלפי סביבתו, פנתה אישתו (השלישית), סופי, למוסדות, ואורי אושפז במהרה בבית-החור לים לחולי-נפש בבאר-יעקוב.

שם, בבית-החולים, גילה לרופאיו את הסוד — שחקפץ מייד את חוקריה-מיש-טרה כנשוכי-נחש. אורי טען באוזני הרופאים כי הוא זה שחיסל את אילן אש-רוב, לפני כחמש שנים. דמותו של אורי לוי, כפי שהיא מוכרת, וכן מצבו הנפשי המיוחד בשעה שהודה ברצח, מטילים על הפרשה אור תמוה.

מבית-המעצר

לעסקנות ציבורית

תחומי פעילותו של אורי לוי, קצין-הצנחנים לשעבר, פסגוניים ביותר. הצעיר הנמרץ היה פעיל בעסקים שונים, ובין השאר ניהל עסק מצליח של אספקת חומרי ניקוי וסניטציה לבתי-מלון ברחבי הארץ, ובתקופה האחרונה אף החל עוסק בביטוחים.

אורי פתח גם בקאריירה של עסקנות ציבורית, ובבחירות האחרונות היה מועמד מטעם הליכוד לראשות המועצה המקומית במקום-מגוריו, גיבעת-שמואל, פרבר בעיבורי רמת-גן מעברו המיזרחי של כביש גהה. לצורך הבחירות אף שוחרר בסוף מלחמת יום-הכיפורים משרות-המיר לואים שלו, שבו שימש בתפקיד סגן-מפקד גדוד צנחנים.

במערכת הבחירות הצליח אורי לגייס

„אני רצחתי“!

לוטיין ליאונטה, שהודה ברצח אילן אשורוב לפני חמש שנים, על רקע של סחיטת-כספים, נידון למאסר-עולם. אחרי שהוכנס לכלא החל ליאונטה טוען כי הוא חף-מפשע וכי לא נטל כל חלק ברציחתו של אשורוב. כאן הוא נראה בחולצת-כספים, במהלך מישפטו, ככול לשומר היושב לידו.

המודים בדציחתו

הוריו הצטרף בגיל צעיר לקיבוץ אשדות-יעקוב.

בקיבוץ התגלה כחובב סיפורת מכל הדי סוגים וכמחונן במיקצועות הריאליים. הוריו וידידיו נהגו לתאר אותו כחבר נאמן המחלק כל מה שיש לו עם חבריו, תיאור ההולם להפליא את מי ששנים לא רבות לאחר-מכן הפך ידידו הטוב, שימעון ("כור שי") רימון.

אורי התגייס לצה"ל, והתנדב לשרת בי צנחנים. הוא הגיע לדרגת סגן ואף חתם קבע. ידידיו טוענים, עד היום, כי מה ש היה חשוב לו או יותר מכל היו הצבא והקאריירה הצבאית שלו. תוך כדי שירותו הצבאי השלים אורי את לימודיו, ועמד בבחינות-הגברות.

כשהשתחרר, יצא לטיול באירופה ושב לארץ עם דנית צעירה, שאותה נשא לאשה. אלא שהנישואין לא עלו יפה, והשניים נפרדו חודשים ספורים אחרי שנישאו. אורי נרשם לאוניברסיטה, והשקיע עצמו בלימודי פילוסופיה והיסטוריה של המזרח-הרחוק. מישפחתו עזרה לו בשנות ליי-מודיו, והוא גמל לה בשקדנות הרבה. הוא תואר כתולעת-ספרים שראשו-ורובו בלימודים.

במלחמת ששת-הימים פקד על פלוגת צנחנים שנלחמה בהאיגוס, וחבריו-לנשק מהללים אותו כלוחם מעולה שחיסל צלי-פים מצרים רבים ביריות מדוייקות. המיל-חמה קטעה את לימודיו, והוא ירד לאילת ועבד כמנהל-יכוני-אדם במיכרות-הנחושת בתימנע. מדי-פעם נהג להתליף את הפוע-לים ליד המכונות, כשהוא טוען: „אני נהי-נה להיות בין גברים פשוטים ובריאים, ולא באולימפוס אקדמאי. כאן עובדות הי-ידיים, ואצלי הצטברו הרבה שרירים שי-צריך לפרק אותם.“

תוך כדי עבודתו בתימנע נשא אשה שנייה, את לנה קנטי, בתו של רופא-שיניים תל-אביבי. לנה ירדה אחרי בעלה לאילת, ובגללה עזב אורי את מיכרות-הנחושת והחל למלמד בבית-הספר התיכון (המשך בעמוד 40)

שני מנדטים למועצה המקומית ויחד עם אחותו, המתגוררת בדירה שמעל דירתו, נכנס לתפקידו במועצת גיבעת-שמואל. אחותו מונתה כסגן-ראש-המועצה המקומית, והוא היה אחראי על הביקורת ועל ועדת-הביטחון המקומית, והיה פעיל גם באירגון המישמר האזרחי במקום.

עם ידידיו הקרובים של אורי לוי נמנה גם כושי רימון. כאשר נעצר כושי בגר-מניה, היה אורי אחד הפעילים במסע הציי-בורי בישראל שנועד לטהר את כושי ולשחררו מכילאו. בין מכריו הרבים של אורי לוי מצויים אנשים אשר מישרת ישראל מרבה להתעניין בעיסוקיהם, ואוסי-פת בלהיטות כל פירו-מידע על אודות צעדיהם.

בקרוב ידידיו הוותיקים נהנה אורי מי יוקרה מיוחדת-במינה. בשל ההילה ה-הרואית שאפפה את שמו כקצין-צנחנים וכבעל תואר אקדמאי, וכאדם היודע לשמור סוד ולפתור בעיות. פירומו של אורי בת-חום זה הביא אליו לבוררות אנשים שהיו ביניהם חילוקי-דעות מן הסוג שאין מבי-אים, בדרך-כלל, לפני בית-מישפט רגיל. שמו אף הלך לפניו בחוגי ידידיו כאדם היודע להוציא כל החלטה אל הפועל במי-הירות וביעילות.

למרות מעמדו החברתי המוכר של אורי לוי, היתה הודאתו הרמאית ברצח מפ-תיעה פחות מזו של ידידו כושי, שכן אורי לוי עצמו היה אחד החשודים ברצח אילן אשורוב. למען הדיוק, הוא היה התשיעי במיספר ברשימת החשודים באותה פרשה, אך שוחרר כעבור זמן קצר מחוסר הוכי-חות מספיקות נגדו.

למרות קשריו המסועפים והיותו חשו-די לשעבר בפרשת רצח, לא הסתכן מאן עם החוק — לא בגלוי, מכל מקום — ומשום כך היה רושמה של הודאתו מהמם כל-כך.

הידידים הפכו

עבריינים

אורי לוי, שהדהים בשבוע שעבר את חוקרי מישטרת ישראל, הוא צבר ליד תל-אביב שהיה תלמיד מצטיין בבית-הספר היסודי-דתי „ביל“ו. הצעיר, שילדותו עברה עליו בסימטות כרם התימנים, ביצע תפנית חדה באורח-חיו, ולמרות התנגדות

„אני רצחתי“!

שימעון („כושי“) רימון, המרצה עונש-מאסר בגרמניה על חלקו ברשת-הסמים הישראלית. בעת ישיבתו בכלא הודה, במכתב ש-שלח לישראל, בביצוע מעשי-רצח שאחריים הורשעו ונידונו עליהם.

„אני רצחתי“!

אורי לוי, סרן-הצנחנים שאוש-פז באחרונה במוסד לחולי-נפש, טען כי הוא הוציא את אשורוב להורג. זמן קצר אחרי-כך חזר בו מהודאתו. בתמונה, בעת מעצרו, כאחד החשודים ברצח אשורוב.